

1. **CECHOWY** (6) *ai*

-e- (1) *Mącz*, -é- (1) *OrzQuin*; o *jasne*.

sg m N cechowy (2). \diamond *A* cechow(e)go (1). \diamond *I* cechowym (1). \diamond *f A (attrib)* cechowa (1). \diamond *pl I m* cechowymi(1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „cech” (6) :

1. *Od znac. związek rzemieślników (3) :*

Wyrażenia: »list cechowy« (1): *Thak yfz kofzdi thowarziífz albo czeladnik Rzemieřła Rzezniczego, który od ynąd przywandruie, ma řie przodkiem listem Cechowim wiwieřcz. ListRzeř w. 25.*

»cechowy mistrz« (1): *gdyřem ři fye ia bårzo chudy á nie wåndrowný Cieřlá/ budowác wieře téy przed wåmi Céchowymi Miřtrzmí nie wřtydał OrzQuin M2v.*

»zbroja cechowa [= *będąca własnořcią cechu*]« (1): *Iåko zbroiå Cechowå/ y kåptur pogrzebný Przyda fię temu który chce w żåłobie chodzić KlonWor 54.*

2. *Od znac. stowarzyszenie, zgromadzenie; contribulis Mącz, Cn; tribulis Calep, Cn; curialis, curiatus, curionius Cn (3) :*

Wyrażenie: »cechowy brat« (3): *Contribulis, Cechowy bråt/ Z yednego bråctwå/ powiåtu/ etć. Mącz 464b; Calep 1084b; Tego lichwiarz zåwoå cechowego bråtå KlonWor 78.*

Synonim: bracki.

Cf **CECHOWSKI**